

Laografia 11, S. 450-452.

Ἡ γυναίκα τοῦ ράφτη.

- Μιὰ φορὰ ἕνας ράφτης μὲ
τῆ γυναίκα του ἐζούσανε
κοντὰ στὸ βασιλικὸ παλάτι.
Ἄλλὰ μίαν ἡμέραν γιὰ κακὴ
5 ἐκαθότουνα στὸ παρεθύρι
καὶ ἐκαμάρωνε τὴν ὁμορφὴ
γυναίκα. Καὶ ὁ ράφτης
ἐζήλευε. Τὴν ἐκλείδωνε
λοιπὸ πάντα στὸ σπίτι ἀπὸ
10 τὴν ἀνγὴ, ποὺ ἔφευγε νὰ
πάει στὴ δουλειὰ του, ὡς
τὸ βράδυ ποὺ ἐγύριζε.
Ἄλλὰ μίαν ἡμέραν γιὰ κακὴ
15 τύχη τοῦ ράφτη, ἐκεῖ ποὺ
ἡ γυναίκα του ἐτίναξε ἕνα
ταπέτο ἀπὸ τὸ παρεθύρι,
τὴν εἶδε τὸ βασιλόπουλο
ἀπὸ τὸ μπαλκόνι του, ποὺ
ἦταν ἀκριβῶς ἀπέναντι,
20 καὶ τῆς ἔκαμε νόημα, ἂν
εἶναι μοναχὴ, πῶς ἔχει νὰ
τῆς πεῖ. Ἄλλὰ ἡ γυναίκα
ἦταν τίμια καὶ ἐφοβό-
τουνα καὶ τὸν ἄντρα τῆς.
25 Τὸ λοιπὸν τὸ βασιλόπουλο
τὴν ἀγάπησε μὲ τὰ σωστά
του.
Τὴν νὰ κάμει, τί νὰ κάμει,
ἐπῆνε κ' εὔρηκε μίαν γριὰ
30 καταγεναμένη
σ' εὐτά, καὶ τῆς ἔταξε
τάλαρα μὲ τὸ σακκούλι, ἂν
ἐκατάφερνε τὴν γυναίκα
τοῦ ράφτη νὰ ντὸν
35 ἀγαπήσει. Ἐκεῖνη λέει
«Μπὰ βασιλόπουλό μου! Γι'
αὐτὸ πικραίνεσαι; Ἐγνοια
σου κ' εἶναι δουλειὰ δική
μου!»
40 Καὶ πραγματικῶς, τ' ἄλλο
πρῶτ', ὅτι ποὺ

Lukatos 189-191

Ἡ γυναίκα τοῦ ράφτηἢ: Ἡ ἀπαγωγὴ ἀπὸ τὸ
τοῦνελ.

- Μιὰ φορὰ ἕνας ράφτης μὲ
τῆ γυναίκα του ἐζούσανε
κοντὰ στὸ βασιλικὸ παλάτι.
Ἄλλὰ μίαν ἡμέραν γιὰ κακὴ
ἐκαθότουνα στὸ παρεθύρι
κι' ἐκαμάρωνε τὴν ὁμορφὴ
γυναίκα, καὶ ὁ ράφτης
ἐζήλευε. Τὴν ἐκλείδωνε
λοιπὸν πάντα στὸ σπίτι,
ἀπὸ τὴν ἀνγὴ ποὺ ἔφευγε
νὰ πάει στὴ δουλειὰ του, ὡς
τὸ βράδυ ποὺ ἐγύριζε.
Μιὰ ἡμέραν, γιὰ κακὴ
τύχη τοῦ ράφτη, ἐκεῖ ποὺ
ἡ γυναίκα του ἐτίναξε ἕνα
ταπέτο ἀπὸ τὸ παρεθύρι,
τὴν εἶδε τὸ βασιλόπουλο
ἀπὸ τὸ μπαλκόνι του, ποὺ
ἦταν ἀκριβῶς ἀπέναντι,
καὶ τῆς ἔκαμε νόημα, ἂν
εἶναι μοναχὴ, πῶς ἔχει νὰ
τῆς πεῖ. Ἄλλὰ ἡ γυναίκα
ἦταν τίμια, κι' ἐφοβό-
τουνα καὶ τὸν ἄντρα τῆς.
Τὸ λοιπὸν τὸ βασιλόπουλο
τὴν ἀγάπησε μὲ τὰ σωστά
του.
Τὴν νὰ κάμει, τί νὰ κάμει,
ἐπῆνε κι' εὔρηκε μίαν γριὰ
καταγεναμένη (=ἐμπειρῆ)
σ' αὐτά, καὶ τῆς ἔταξε
τάλαρα μὲ τὸ σακκούλι, ἂν
ἐκατάφερνε τὴν γυναίκα τοῦ
ράφτη νὰ τὸν ἀγαπήσει.
Ἐκεῖνη λέει: «Μπὰ,
βασιλόπουλό μου, γι'
αὐτὸ πικραίνεσαι; Ἐγνοια
σου, κι' εἶναι δουλειὰ δική
μου.»
Καὶ πραγματικῶς, τ' ἄλλο
πρῶτ', τὴν ὥρα ποὺ

Dialekt 23

Koine 18

davon 9 nur die

Schreibweise betreffend

Älterer Sprachzustand 1

Stil 10

Interpunktion 55

Σ 107

In diesem Märchen versucht Lukatos, dessen sprachlichen Charakter zu bewahren. In nur 23 Fällen glättet er die Spuren des Dialektes, oft sogar nur zum Teil; so benutzt er z.B. ἐκαθότουνα (S.170Sp. 1, Z. 5) [ἐκαθότουνα S.170Sp. 1, Z. 5] in der Dialektversion] statt ἐκαθόταν, wie es in der Schriftkoine üblich wäre. Andere dialektale Elemente hingegen übernimmt er unverändert: ἐπῆνε (S. 170 Sp.1 u. 2, Z. 29), ἐβουρλίστηκε (S.171Sp. 1 u. 2, Z. 35), τηράζη (S. 173 Sp. 1 u. 2, Z. 35); er beläßt auch viele umgangssprachliche Formen, die in der Schriftkoine nicht erlaubt sind, wie ἀρχίνησε (S.174 Sp. 1 u. 2, Z. 34), und zieht im allgemeinen bei der 3.Person Plural des Paratitikos die umgangssprachlichere Form mit der offenen Silbe vor (z.B. ἐτοιμαστήκανε (S.174Sp. 2, Z. 11). Was also die Wortwahl betrifft, so orientiert sich Lukatos an der Dialektnotierung und ändert sie so wenig wie möglich.

ἐκλείδωνε ὁ ράφτης τὴ
 γυναίκα του, νὰ σου ἡ γρία
 στὴν πόρτα.
 «Τὸ ξέρεις, τοῦ λέει, πὼς
 ἡ Γαρούφω, ἔτσι τήνε
 λέγανε τὴ γυναίκα του,
 εἶναι ἀνιψιά μου; Ἄλλὰ
 ἔχω τόσα χρόνια νὰ ντὴν
 ἰδῶ, ποὺ οὔτε καὶ κείνη δὲ
 10 θὰ μὲ θυμᾶται. Ἐπὶ τότες
 ποὺ ἦτουναι παιδάκι».
 Ὁ ράφτης ποὺ νὰ βάλει
 κακὸ στὸ νοῦ του. «Θέλεις,
 λέει, νὰ ντὴν ἰδεῖς; Τώρα
 15 εἶναι ἡ ὥρα τῆς δουλειᾶς
 μου.
 Ἄ δὲ βιάζεσαι, θὰ σὲ
 κλειδώσω μέσα καὶ σὲ ὡς
 τὸ βράδυ. - ὦ! λέει ἡ
 20 γρία. Καθόλου δὲ βιάζου-
 μαι. Ἰσια ἴσια ποὺ εὐτὸ
 θέλω, νὰ κάτσουμε καὶ νὰ
 μιλήσουμε μὲ τὴν ἡσυχία
 μας ὕστερ' ἀπὸ τόσα
 25 χρόνια».
 Τὸ λοιπὸν ὁ ράφτης
 ἐκλείδωσε μέσα μὲ τὴ
 γυναίκα του τὴ γρία κ'
 ἔφυγε. Καὶ ἡ γρία ἔκατσε
 30 καὶ τῆ τα εἶπα οὐλα, πὼς
 τὴν ἀγαπάει τὸ
 βασιλόπουλο καὶ πὼς θέλει
 νὰ ντὴν κάμει δική του.
 Ὅποῦ ἡ Γαρούφω
 35 ἐβουρλίστηκε ποὺ τ'
 ἄκουσε. Φαντάσου ψυχὴ
 μου, νὰ ντὴν ἀγαπάει
 κοτζάμου βασιλιάς! Λέει
 λοιπὸ στὴ γρία: «Ἄ θέλει
 40 νὰ μὲ φιλεῖ καὶ κανεῖς νὰ
 μὴ τὸ θωρεῖ, ἄς σκάψει
 κούφια γῆ».
 Ἡ γρία ἐσαρτοκόπασε ἀπὸ
 τὴ χαρά τῆς. Δὲν ἐβλεπε
 45 τὴν ὥρα νὰ ῥθει τὸ βράδυ.
 Καὶ μόλις ἦρθε ὁ ράφτης
 ἀπὸ τὴ δουλειά του, τὸν

ἐκλείδωνε ὁ ράφτης τὴ
 γυναίκα του, νὰ σου ἡ γρία
 στὴν πόρτα:
 -«Τὸ ξέρεις, τοῦ λέει, πὼς
 ἡ Γαρούφω - ἔτσι τὴν
 ἐλέγανε τὴ γυναίκα του -
 εἶναι ἀνιψιά μου; Ἄλλὰ
 ἔχω τόσα χρόνια νὰ τὴν
 ἰδῶ, ποὺ οὔτε καὶ κείνη δὲ
 10 θὰ μὲ θυμᾶται ἀπὸ τότες
 ποὺ ἦταναι παιδάκι!»
 Ὁ ράφτης, ποὺ νὰ βάλῃ
 κακὸ στὸ νοῦ του! -«Θέλεις,
 λέει, νὰ τὴν ἰδῆς; Τώρα
 15 εἶναι ἡ ὥρα τῆς δουλειᾶς
 μου.
 Ἄν δὲ βιάζεσαι, θὰ σὲ
 κλειδώσω μέσα καὶ σὲ, ὡς
 τὸ βράδυ.» - «ὦ, λέει ἡ
 20 γρία, καθόλου δὲ βιάζομαι.
 Ἰσια-ἴσια ποὺ αὐτὸ
 θέλω, νὰ κάτσουμε καὶ νὰ
 μιλήσουμε μὲ τὴν ἡσυχία
 μας, ὕστερ' ἀπὸ τόσα
 25 χρόνια!»
 Τὸ λοιπὸν ὁ ράφτης
 ἐκλείδωσε μέσα μὲ τὴ
 γυναίκα του τὴ γρία, κ'
 ἔφυγε. Καὶ ἡ γρία ἔκατσε
 30 καὶ τῆς τὰ εἶπε ὄλα, πὼς
 τὴν ἀγαπάει τὸ
 βασιλόπουλο καὶ πὼς θέλει
 νὰ τὴν κάμῃ δική του.
 Ὅποῦ ἡ Γαρούφω
 35 ἐβουρλίστηκε ποὺ τ'
 ἄκουσε. Φαντάσου, ψυχὴ
 μου, νὰ τὴν ἀγαπᾷ κοτζά
 μου βασιλιάς! Λέει
 λοιπὸν στὴ γρία:
 -«Ἄ θέλῃ νὰ μὲ φιλῇ καὶ
 40 κανεῖς μὴ τὸ θωρῇ, ἄς
 σκάψῃ κούφια γῆ...!»
 Ἡ γρία ἐχοροπήδαγε ἀπὸ
 τὴ χαρά τῆς. Δὲν ἐβλεπε
 45 τὴν ὥρα νὰ ῥθῃ τὸ βράδυ.
 Καὶ μόλις ἦρθε ὁ ράφτης
 ἀπὸ τὴ δουλειά του, τὸν

Manchmal aber geht er so
 weit, die Dialektversion zu
 "korrigieren", indem er eine
 umgangssprachliche Form
 einer hochsprachlichen
 vorzieht. So ersetzt er νὰ
 εἶναι durch νὰ ῥναι (S.172
 Sp. 2, Z. 27) und ἐπήγε (S.173
 Sp. 1, Z. 20) durch ἐπήε
 (S.173Sp. 2, Z.20). Letztere
 Form wurde fast durch-
 gängig in der Dialekt-
 aufzeichnung benutzt.
 Lukatos hält es
 wahrscheinlich für ein
 Versehen des Erzählers oder
 des Aufzeichners, dies
 manchmal nicht zu tun.
 Stilistische "Ausbesse-
 rungen" von Lukatos finden
 aber auch an anderer Stelle
 statt. In zehn Fällen hält er
 es für nötig einzugreifen,
 obwohl kein Verstoß gegen
 die Gesetze der Schriftkoine
 vorliegt. Er läßt ein ἀλλὰ
 (S.170Sp. 1, Z. 13) weg,
 ersetzt λοιπὸ (S.173Sp. 1,
 Z. 43) durch καὶ (S.173Sp.
 2, Z. 43) usw. Solche auf
 den ersten Blick gering-
 fügige inhaltliche
 Veränderungen machen aber
 auch den Rhythmus des
 Märchens unkenntlich. Dies
 wird noch erheblich durch
 die Eingriffe in die
 Zeichensetzung verstärkt,
 die in 55 Fällen erfolgte und
 damit die am häufigsten
 vorkommende Änderungsart
 in diesem Märchen ist.

- ἐκαληνύχτησε ἡ γριά κ' ἔφυγε. Ἐτρεξε ἀμέσως ἔπειτα στὸ βασιλόπουλο καὶ τοῦ τὸ εἶπε, καὶ
- 5 κείνος ἔδωσε διαταγὲς νὰ σκάψουνε τὴ γῆς, γιὰ νὰ βλέπει τὴν ἀγαπημένη του, ὅποτε θέλει. Καὶ πραγματικῶς ἐσκάψανε καὶ
- 10 πήγαινε καὶ περνοῦσε οὐλὴ τὴν ἡμέρα κοντὰ τῆς. Μιὰ ἀπὸ τσοὶ πολλὰς φορές, ποὺ εἰδωθήκανε, ἀποφασίσανε νὰ φύγουνε.
- 15 Ἀλλὰ τὸ πρᾶμα δὲν ἦτανε κ' εὐκολο. Ἐσκεφτήκανε καλὰ κ' εἶπανε νὰ καλέσει τὸ βασιλόπουλο τὸ ράφτη καὶ νὰ τοῦ παραγγεῖλει
- 20 ἓνα μεταξωτὸ φόρεμα γιὰ τὴν ὑφή, γιὰτὶ τὴν Κυριακὴ ἤθελε νὰ παντρευτῆ. Ὅπως κιόλας ἐγένηκε. Ἐκάλεσε τὸ ράφτη,
- 25 τοῦ παράγγειλε τὸ ροῦχο καὶ τοῦ ἔπει νὰ εἶναι καὶ κουμπάρος. Ὁ ράφτης ἔτρεξε χαρούμενος, νὰ ντὸ
- 30 πεῖ τῆς γυναίκας του. Ἐκαμε καὶ κείνη τὴν χαρούμενη καὶ τότε παρεκάλεσε μάλιστα νὰ κάμει νὰ ντῶσῃ
- 35 πάει ἓνα μπουκουμι μεταξωτὸ ἀπὸ τὴ βασιλικὴ φορεσιά. Τὸ λοιπὸν μὲν ἦρθε ἡ
- 40 εἶδε ἡ Γαρούφω τὸν ἄντρα τῆς νὰ πηγαίνει στὸ παλάτι, ἀπὸ κάτου ἀπὸ τὸ λάκκο ἔτρεξε γλήγορα γλήγορα καὶ πῆε καὶ
- 45 κείνη. Ἐπροβάρησε τὸ λοιπὸν τὸ ροῦχο στὴν
- ἐκαληνύχτησε ἡ γριά κι' ἔφυγε. Ἐτρεξε ἀμέσως ἔπειτα στὸ βασιλόπουλο καὶ τοῦ τὸ εἶπε, καὶ
- κείνος ἔδωσε διαταγὲς νὰ σκάψουνε τὴ γῆς, γιὰ νὰ βλέπει τὴν ἀγαπημένη του, ὅποτε θέλει. Καὶ πραγματικῶς ἐσκάψανε, καὶ πήγαινε καὶ περνοῦσε ὅλη τὴν ἡμέρα κοντὰ τῆς. Μιὰ ἀπὸ τὶς πολλὰς φορές ποὺ ἰδωθήκανε, ἀποφασίσανε νὰ φύγουνε.
- Ἀλλὰ τὸ πρᾶμα δὲν ἦτανε κ' εὐκολο. Ἐσκεφτήκανε καλὰ, κι' εἶπανε νὰ καλέσει τὸ βασιλόπουλο τὸ ράφτη καὶ νὰ τοῦ παραγγεῖλει ἓνα μεταξωτὸ φόρεμα γιὰ τὴν ὑφή, γιὰτὶ τὴν Κυριακὴ ἤθελε νὰ παντρευτῆ. Ὅπως κιόλας ἐγένηκε. Ἐκάλεσε τὸ ράφτη τὸ βασιλόπουλο, τοῦ παράγγειλε τὸ ροῦχο, καὶ τοῦ ἔπει νὰ ἔναι καὶ κουμπάρος. Ὁ ράφτης ἔτρεξε χαρούμενος νὰ τὸ πῆ τῆς γυναίκας του. Ἐκαμε κι' ἐκείνη τὴν χαρούμενη, καὶ τὸν ἐπαρακάλεσε μάλιστα νὰ κάμῃ ὅ, τι μπορεῖ, νὰ τῆς πᾶν ἓνα κομματάκι μεταξωτὸ ἀπὸ τὴ βασιλικὴ φορεσιά.
- Τὸ λοιπὸν, μὲν ἦρθε ἡ
- εἶδε ἡ Γαρούφω τὸν ἄντρα τῆς νὰ πηγαίνει στὸ παλάτι, ἔτρεξε γλήγορα-γλήγορα ἀποκάτου ἀπὸ τὸ λάκκο, κι' ἐπῆε κι' ἐκείνη.
- Ἐπροβάρησε τὸ λοιπὸν τὸ ροῦχο στὴν

ἄρραβωνιασμένη καὶ κείνο
 ἦτανε ἡ γυναῖκα του! Καὶ
 τὸ 'πε ὁ κακομοίρης ὁ
 ράφτης. «Μωρέ! λέει. Ἴδια
 καὶ ἀπαράλλαχτη ἡ γυναί-
 κα μου εἶναι!» Ἄλλὰ πάλι
 ξακολουθήσανε τὴν
 πρόβα. Ἐκεῖ ποὺ
 ἐπροβάρηζε, ὁ ράφτης
 10 ἐκατάφερε καὶ πήρε ἓνα
 κομμάτι μεταξωτό.
 Ἄλλὰ ἡ βασίλισσα, νὰ
 ποῦμε, στὸ τέλος τῆς
 πρόβας ἤθελε νὰ μετρήσει
 15 τὰ μπουκούνια. Καὶ ὁ
 κακομοίρης ὁ ράφτης εἶπε
 ψέματα, πὼς τὸ 'βαλε τὸ
 μεταξωτὸ κατὰ λάθος στὴ
 μπούρσα του μαζὶ μὲ τὸ
 20 ψαλίδι. Καὶ μόλις ἐπῆγε
 σπίτι του, ἔβρισε τὴ
 γυναῖκα του, ποὺ τὸν
 ἔβαλε νὰ κλέψει τὸ
 μεταξωτὸ καὶ πάρα τρίχα
 25 ἡ βασίλισσα θὰ τὸν
 ἔπαιρνε γιὰ κλέφτη. Ἡ
 γυναῖκα του δὲν εἶπε
 τίποτα γι' αὐτό, παρὰ τότε
 παρακάλεσε πολὺ νὰ ἰδεῖ
 30 καὶ κείνη τὸ γάμο του
 βασιλέα. Ὁ ράφτης τῆς
 ἔδωσε τὴν ἄδεια νὰ ἔβγη
 στὸ παρεθύρι τῆς καὶ νὰ
 τηράζει.
 35 Τὸ λοιπὸ τὴν παραμονὴ
 του γάμου ὁ βασιλέας
 ἐπῆγε σ' ἓνα
 ζαχαροπλαστεῖο καὶ
 παράγγειλε μίαν γυναῖκα
 40 ὅμοια μὲ τὴν ὑφή ἀπὸ
 ζάχαρη.
 Τὴν ἡμέρα λοιπὸ τοῦ γάμου
 ἐβάλανε τὴ

ἄρραβωνιασμένη, κι' ὅμως
 ἦτανε ἡ γυναῖκα του! Καὶ
 τὸ εἶπε ὁ κακομοίρης ὁ
 ράφτης: «Μωρέ, λέει, ἴδια
 κι' ἀπαράλλαχτη ἡ γυναῖκα
 μου εἶναι!» Ἄλλὰ πάλι
 ἐξακολούθησε τὴν
 πρόβα. Ἐκεῖ ποὺ
 ἐπροβάρηζε, ὁ ράφτης
 ἐκατάφερε καὶ πήρε κι'
 ἓνα κομμάτι μεταξωτό.
 Ἄλλὰ ἡ βασίλισσα, νὰ
 ποῦμε, στὸ τέλος τῆς
 πρόβας ἤθελε νὰ μετρήσῃ
 15 τὰ κομμάτια. Κι' ὁ
 κακομοίρης ὁ ράφτης εἶπε
 ψέματα, πὼς τὸ 'βαλε τὸ
 μεταξωτὸ κατὰ λάθος στὴν
 τσέπη του, μαζὶ μὲ τὸ
 20 ψαλίδι. Καὶ μόλις ἐπῆγε
 σπίτι του, ἔβρισε τὴ
 γυναῖκα του ποὺ τὸν
 ἔβαλε νὰ κλέψῃ τὸ
 μεταξωτό, καὶ παρατρίχα
 25 ἡ βασίλισσα θὰ τὸν
 ἔπαιρνε γιὰ κλέφτη. Ἡ
 γυναῖκα του δὲν εἶπε
 τίποτα γι' αὐτό, παρὰ τὸν
 ἐπαρακάλεσε πολὺ, νὰ ἰδῆ
 30 κι' ἐκείνη τὸ γάμο τοῦ
 βασιλέα. Ὁ ράφτης τῆς
 ἔδωσε τὴν ἄδεια νὰ ἔβγη
 στὸ παρεθύρι τῆς καὶ νὰ
 τηράζῃ.
 35 Τὸ λοιπὸν, τὴν παραμονὴ
 τοῦ γάμου, ὁ βασιλέας
 ἐπῆγε σ' ἓνα
 ζαχαροπλαστεῖο καὶ
 παράγγειλε μιὰ γυναῖκα
 40 ὅμοια μὲ τὴν ὑφή, ἀπὸ
 ζάχαρη.
 Καὶ τὴν ἡμέρα τοῦ γάμου,
 ἐβάλανε τὴ

- ζαχαρένια γυναίκα στὸ
 παρεθύρι τοῦ ράφτη καὶ ἡ
 ἀληθινή, ἡ Γαρούφω, ἦτου-
 να μέσα γιὰ τὸ γάμο.
- 5 Ὅσο ἐγενότουνα ὁ γάμος,
 ὁ ράφτης ὅλο στὸ παρεθύρι
 τοῦ σπιτιοῦ του ἐκοίταζε.
 Τὴν ἤβλεπε τὴ γυναίκα του
 καὶ ἠσύχαζε.
- 10 Ἄφου ἐτελείωσε ὁ γάμος,
 ἐτοιμαστήκανε τὰ
 νιογάμπρια, νὰ φύγουνε μὲ
 τὸ βαπόρε. Ὁ ράφτης
 χωρὶς νὰ πονηρευτῆ σὲ
- 15 τίποτε, τσοῦ τραγουδοῦσε
 «Σὰν τὰ μαῦρα σου τὰ
 μάτια,
 σὰν τὴν ἄσπρη σου ποδιά,
 παίρνει ὁ βασιλιάς
- 20 γυναίκα
 καὶ τὴν πάει στὸ Μωριά!»
 Καὶ ἔτσι τὸ καράβι
 ἐσαρπάρησε, ἐξεκίνησε
 βιαστικὰ καὶ πῆε σπίτι
- 25 του. Ἐφώναξε τὴ γυναίκα
 του νὰ πάει, νὰ ντῆν
 ἀγκαλιάσει καὶ νὰ ντῆ
 πῆ γιὰ τὸ γάμο, ἀλλὰ ποῦ
 ἀπάντηση! Ἐτρεξε λοιπὸν
- 30 στὸ παρεθύρι νὰ τὴν ἰδεῖ
 καὶ κεῖνο βλέπει πὼς
 ἦτουνα μίᾶ γυναίκα
 ζαχαρένια.
 Ἐτότενες ἀρχίνησε νὰ
- 35 τραβομαλλάει τὸ κεφάλι του
 καὶ νὰ λέει τί ἔπαθε.
 Ἄλλὰ ἦτουνα πλέον ἀργά.
- ζαχαρένια γυναίκα στὸ
 παρεθύρι τοῦ ράφτη, καὶ ἡ
 ἀληθινή, ἡ Γαρούφω, ἦτα-
 νε μέσα γιὰ τὸ γάμο.
- Ὅσο ἐγενότουνε ὁ γάμος,
 ὁ ράφτης ὅλο στὸ παρεθύρι
 τοῦ σπιτιοῦ του ἐκοίταζε.
 Τὴν ἔβλεπε τὴ γυναίκα του
 καὶ ἠσύχαζε.
- Ἄφου ἐτελείωσε ὁ γάμος,
 ἐτοιμαστήκανε τὰ
 νιογάμπρια νὰ φύγουνε μὲ
 τὸ βαπόρι. Ὁ ράφτης,
 χωρὶς νὰ πονηρευτῆ σὲ
 τίποτε, τοὺς τραγουδοῦσε:
 -«Σὰν τὰ μαῦρα σου τὰ
 μάτια,
 σὰν τὴν ἄσπρη σου ποδιά
 παίρνει ὁ βασιλιάς
 γυναίκα
 καὶ τὴν πάει στὸ Μοριά!»
 Καὶ ὅταν τὸ καράβι
 ἐσαρπάρησε, ἐξεκίνησε
 βιαστικὰ κι' ἐπῆε σπίτι
 του. Ἐφώναξε τὴ γυναίκα
 του, νὰ πάη νὰ τὴν
 ἀγκαλιάσῃ καὶ νὰ τῆς
 πῆ γιὰ τὸ γάμο, ἀλλὰ ποῦ
 ἀπάντηση! Ἐτρεξε λοιπὸν
 στὸ παρεθύρι νὰ τὴν ἰδῆ,
 μὰ κεῖ βλέπει πὼς
 ἦτανε μιὰ γυναίκα
 ζαχαρένια!
- Τότες ἀρχίνησε νὰ
 τραβομαλλάη τὸ κεφάλι
 του, καὶ νὰ λέη τί ἔπαθε!
 Ἄλλὰ ἦτανε πιά ἀργά!...

Dialektelemente

<u>Dialektversion</u>	<u>Koineversion</u>
ἐκαθότουνα	ἐκαθότουνε 170,5
τσῆ	τῆς 170,20
ἦτουνα	ἦτανε 170,23
ἐφοβότουνα	ἐφοβότανε 170,23-4
τση	της 170,24
γρία	γρια 170,29
εὐτὰ	αὐτὰ 170,31
νὰ ντὸν	νὰ τὸν 170,34
νὰ ντήν	νὰ τήν 171,8
βιάζουμε	βιάζομε 171,20
εἶπα	εἶπε 171,30
οὐλα	ὄλα 171,30
ἐσαρτοκόπαι	ἐχοροπήδαγε 171,43
πήαινε	πήγαινε 172,10
οὔλη	ὄλη 172,10
τσοῖ	τις 172,12
νὰ ντὸ	νὰ τὸ 172,29
μπουκούνι	κομματάκι 172,35
μπούρσα	τσέπη 173,19
ἐγενότουνα	ἐγενότουνε 174,5
βαπόρε	βαπόρι 174,13

τσού	τούς 174,15
ἐτότενες	τότες 174,34

Konventionen der Schriftkoine

<u>Dialektversion</u>	<u>Koineversion</u>
βασιλιᾶς	βασιλιᾶς 170,4
λοιπὸ	λοιπὸν 170,25
νὰ πάει	νὰ πάη 170,11
εὔρηκε	ἔβρηκε 170,29
νὰ [...] ἀγαπήσει	νὰ [...] ἀγαπήση 170,35
ὅτι ποὺ ἐκλείδωνε	τὴν ᾠρα ποὺ ἐκλείδωνε 170,41-171,1
κοτζάμου	κοτζά μου 171,38
ἄ δὲ	ἄν δὲ 171,17
ἄς σκάψει	ἄς σκάψη 171,42
ποὺ εἰδωθήκανε	ποὺ ἰδωθήκανε 172,13
τόνε παρεκάλεσε	τὸν ἐπαρακάλεσε 172,33
τῆς ἔδωσε	τῆς ἔδωσε 173,31-2
τό ἔπε	τὸ εἶπε 173,3
νὰ κάμει νὰ...	νὰ κάμη ὅτι μπορεῖ νὰ... 172,33-4
ξακολουθήσανε	ἐξακολουθήσανε 173,7
ἔτσι εἶδε	ὅταν εἶδε 172,39-40
Μωριᾶ	Μοριᾶ 174,21
βασιλικιὰ	βασιλική 174,36

Stilistische Veränderungen

DialektversionKoineversion

Ἄλλὰ μία μέρα

Μιὰ μέρα 170,13

κανεῖς νὰ μῆ

κανεῖς μῆ 171,40

ἐκάλεσε τὸ ράφτη

ἐκάλεσε τὸ ράφτη τὸ βασιλόπουλο 172,24-5

ἀπὸ κάτω ἀπὸ τὸ λάκκο
ἔτρεξε γλήγορα γλήγοραἔτρεξε γλήγορα-γλήγορα ἀποκάτου
ἀπὸ τὸ λάκκο, 172,42-3

καὶ κεῖνο

κι' ὅμως 173,1

καὶ πῆρε ἕνα

καὶ πῆρε κι' ἕνα 173,10

Τὴν ἡμέρα λοιπὸ
τοῦ γάμουΚαὶ τὴν ἡμέρα τοῦ
γάμου 173,42

ἐπῆγε

ἐπῆγε 173,20

καὶ κεῖνο βλέπει

μὰ κεῖ βλέπει 174,31

νὰ εἶναι

νὰ ἔναι 172,27

Interpunktion

DialektversionKoineversion

τὴν ὀμορφὴ γυναῖκα. Καὶ

τὴν ὀμορφὴ γυναῖκα, καὶ 170,6-7

πάντα στὸ σπίτιἀπὸ

πάντα στὸ σπίτι, ἀπὸ 170,9-10

τὴν ἀύγῃ, ποῦ

τὴν ἀύγῃ ποῦ 170,10

Ἄλλὰ μία μέρα γιὰ

Μιὰ μέρα, γιὰ 170,13

ἦτουνα τίμια καὶ ἐφοβότουνα

ἦτανε τίμια, κι' ἐφοβότουνε 170,23

Ἐκεῖνη λέει'

Ἐκεῖνη λέει: 170,35

Μπά βασιλόπουλό	Μπά, βασιλόπουλό 170,36
βασιλόπουλό μου! Γι' αυτό	βασιλόπουλό μου, γι' αυτό 170,36
Ἔγνοια σου καὶ	Ἔγνοια σου, κι' 170,37
δουλειὰ δική μου!»	δουλειὰ δική μου». 170,38
στὴν πόρτα.	στὴν πόρτα: 171,3
θὰ μὲ θυμᾶται. Ἄπὸ	θὰ μὲ θυμᾶται ἄπὸ 171,10
ἤτουνα παιδάκι».	ἤτανε παιδάκι!» 171,11
Ὁ ράφτης ποῦ νὰ	Ὁ ράφτης, ποῦ νὰ 171,12
στὸ νοῦ του.	στὸ νοῦ του! 171,13
καὶ σὲ ὡς τὸ βράδυ.	καὶ σὲ, ὡς τὸ βράδυ. 171,19
ὦ! λέει	ὦ, λέει 171,19
ἡ γρία. Καθόλου	ἡ γριά, καθόλου 171,20
ἡσυχία μας ὕστερ' ἀπὸ	ἡσυχία μας, ὕστερ' ἀπὸ 171,24
τόσα χρόνια».	τόσα χρόνια»! 171,25
τὴ γρία κ' ἔφυγε.	τὴ γριά, κ' ἔφυγε. 171,28-29
Φαντάσου ψυχὴ μου,	Φαντάσου, ψυχὴ μου, 171,36
στὴ γρία	στὴ γριά 171,39
σκάψει κούφια γῆ».	σκάψει κούφια γῆ ...!» 171,41-2
ἐσκάψανε καὶ πήγαινε	ἐσκάψανε καὶ πήγαινε 172,9-10
πολλὲς φορές, ποῦ	πολλὲς φορές ποῦ 172,13-4
Ἐσκεφτήκανε καλὰ κ'	Ἐσκεφτήκανε καλὰ κι' 172,16-7
τὸ ροῦχο καὶ τοῦ	τὸ ροῦχο, καὶ τοῦ 172,26
χαρούμενος, νὰ ντὸ	χαρούμενος νὰ τὸ 172,29
χαρούμενη καὶ τότε	χαρούμενη, καὶ τὸν 172,32

νὰ κάμει νὰ ντοῦ πάει	νὰ κάμη ὁ, τι μπορεῖ, νὰ τῆς πάη 172,34-5
Τὸ λοιπὸ μόλις	Τὸ λοιπὸ μόλις 172,38
γλήγορα καὶ πῆε	λάκκο, κι' ἐπῆε 172,44
ἀρραβωνιασμένη καὶ κείνο	ἀρραβωνιασμένη, κι' ὅμως 173,1
κακομοίρης ὁ ράφτης.	κακομοίρης ὁ ράφτης: 173,3
«Μωρέ! λέει. Ἰδία	«Μωρέ, λέει, ἴδια 173,4
μπούρσα του μαζὶ	τσέπη του, μαζὶ 173,19
γυναίκα του, ποὺ τὸν	γυναίκα του ποὺ τὸν 173,22
μεταξωτὸ καὶ	μεταξωτὸ, καὶ 173,24
παρακάλεσε πολὺ νὰ ἰδεῖ	ἐπαρακάλεσε πολὺ, νὰ ἰδῆ 173,29
Τὸ λοιπὸ τὴν	Τὸ λοιπὸν τὴν 173,35
του γάμου ὁ βασιλέας	του γάμου, ὁ βασιλέας 173,35-6
ὅμοια μὲ τὴ νύφη ἀπὸ	ὅμοια μὲ τὴ νύφη, ἀπὸ 173,40
τοῦ γάμου ἐβάλανε	τοῦ γάμου, ἐβάλανε 173,42
τοῦ ράφτη καὶ ἡ ἀληθινὴ	τοῦ ράφτη, καὶ ἡ ἀληθινὴ 174,2-3
τὰ νιογάμπρια, νὰ	τὰ νιογάμπρια νὰ 174,12
Ὁ ράφτης χωρὶς	Ὁ ράφτης, χωρὶς 174,13-4
τραγουδοῦσε	τραγουδοῦσε: 174,15
ποδιά, παίρνει	ποδιά παίρνει 174,18-9
τὴ γυναίκα του νὰ	τὴ γυναίκα του, νὰ 174,25-6
πάει, νὰ ντὴν ἀγκαλιάσει	πάη νὰ τὴν ἀγκαλιάσει 174,26-7
ντὴν ἰδεῖ καὶ	τὴν ἰδῆ, καὶ 174,30
ζαχαρένια.	ζαχαρένια! 174,33
τὸ κεφάλι του καὶ	τὸ κεφάλι του, καὶ 174,35

τί ἔπαθε.

τί ἔπαθε! 174,36

ἀργά.

ἀργά!... 174,34

Älterer Sprachzustand

Dialektversion

Koineversion

πλέον

πιὰ 174,37

Laografia 4, S. 300-1
Βρεμένα ναι γιά ξερά:

Lukatos, S.270-271
Βρεμένα είναι ἡ ξερά:

Μιά φορά ἦταν ἕνας
 τεμπέλης, ἀποὺ τοὺς πιὸ
 μεάλους τεμπέληδες τοῦ
 κόσμου. Αἱ ἀθεόφοος
 5 ἐφοοῦταν τῇ δουλειᾷ ὅσο
 δὲν ἐφοοῦταν τὸ διάλοιο.
 Ἄν τον ἔδιες ψωμίν,
 ἔτρωε, ἄ δὲν τον ἔδιες
 ἐμποροῦσε νὰ ψοφιάση
 10 ἀποὺ τὴν πείνα.
 Μιὰν ἡμέραν, ἦταβ
 βασιλεμένος αἱ νήλιος τσ'
 αὐτὸς δὲν εἶχεβ βάλει
 τίποτα ἔστὸ στόμαν του.
 15 Τὴν ἄλλην ἡμέρα γιά νὰ
 μὴν τον-ι βιάση αἱ πείνα
 νὰ δουλέψη, ἐσκέφτην νὰ
 κάμη τὸν πεθαμένο
 ψωματινά. «Πιὸ καλὰ νὰ μὲ
 20 θάψουσιν, εἶπεμ μέσα του,
 παρὰ νὰ με ὤκουδ
 δουλειά». Εἶδαν τον αἱ
 γειτόνοι ξαπλωμένο ἔστὴ
 στρώσιον του τσαἱ
 25 σκεβρωμένο, τὸν
 ἐθάρρεψα γιά νεκρὸν τσ'
 ἐφωνάξαν τοὺς παπάδες νὰ
 τὸμ πάρουσι.
 Στὸ δρόμομ ποὺ πήαινε τὸ
 30 λείψανον τοῦ τεμπέλη, μιὰ
 ἡναῖκα εἶδεν τὸμ
 πεθαμένο, τὸν ἐλυπήθη
 τσ' εἶπεν ἀποὺ τὸ
 παναθύριν της: Αἱ
 35 κακόμαρος! Ἄποὺ τὴν
 πείναν του θὰ πέθανεν!
 Ποὺ νὰ τό ξερα ἐχτὲς νὰ
 τον-ι στείλω καμπόσα
 παξιμάδια πῶχω!»
 40 Αἱ τεμπέλης ἀποὺ τὸ
 σουντούτσιον του
 ἀοὺ μέσα, σὰν ἔκουσεν τὰ
 λόγια τῆς λυπηταριάς
 γυναικάς, ἐνοιξεν τὰ μάτια
 45 του τσ'

Μιά φορά ἦταν ἕνας
 τεμπέλης, ἀπὸ τοὺς πιὸ
 μεγάλους τεμπέληδες τοῦ
 κόσμου. Ὁ ἀθεόφοβος
 ἐφοβόταν τῇ δουλειᾷ, ὅσο
 δὲν ἐφοβόταν τὸ διάλοιο.
 Ἄν τοῦ ἔδιες ψωμί,
 ἔτρωε, ἂν δὲν τοῦ ἔδιες,
 ἐμποροῦσε νὰ ψοφήση ἀπὸ
 τὴν πείνα...
 Μιὰ ἡμέρα ἦταν
 βασιλεμένος ὁ ἥλιος, κι'
 αὐτὸς δὲν εἶχε βάλει
 τίποτα στὸ στόμα του.
 Τὴν ἄλλη μέρα, γιά νὰ μὴ
 τότε βιάση ἡ πείνα
 νὰ δουλέψη, ἐσκέφτην νὰ
 κάμη τὸν πεθαμένο
 ψωματινά. «Πιὸ καλὰ νὰ μὲ
 20 θάψουνε, εἶπε μέσα του,
 παρὰ νὰ μοὺ δώκουν
 δουλειά!» Τὸν εἶδαν οἱ
 γειτόνοι ξαπλωμένο στὴν
 στρώση (=κρεβάτι) του καὶ
 σκεβρωμένο, τὸν
 ἐθάρρεψαν γιά νεκρό, κι'
 ἐφωνάξαν τοὺς παπάδες νὰ
 τὸν πάρουνε.....
 Στὸ δρόμο ποὺ πήγαινε τὸ
 30 λείψανον τοῦ τεμπέλη, μιὰ
 γυναικα εἶδε τὸν
 πεθαμένο τὸν ἐλυπήθη,
 κι' εἶπε ἀπὸ τὸ
 παρεθύρι της: «Ὁ
 κακόμοιρος! Ἄποὺ τὴν
 πείναν του θὰ πέθανε!
 Ποὺ νὰ τό ἔξερα χτὲς νὰ
 τοῦ στείλω καμπόσα
 παξιμάδια πῶχω!»
 Ὁ τεμπέλης ἀπὸ τὸ
 σεντούκι του (=φέρετρο),
 45 σὰν ἄκουσε τὰ
 λόγια τῆς λυπηταριάς
 γυναικάς, ἄνοιξε τὰ μάτια
 του καὶ

1. zu Lukatos	
Dialekt	43
Älterer Sprachzustand	2
Koinekonventionen	11
davon 4 die Schreibweise betreffend	
Syntax	1
Stil	2
Interpunktion	16
Verständnis	0
Σ	75

2. zu Megas	
Dialekt	43
Älterer Sprachzustand	5
Koinekonventionen	12
Stil	0
Syntax	1
Verständnis	2
Interpunktion	4
Σ	67

Lukatos verändert sehr behutsam. Die Lexik der Koine ist so nah an derjenigen der Quelle geblieben wie möglich. Ältere Formen wie z.B. ἐσκέφτην (S. 181, Sp. 1, Z. 17) oder ἐλυπήθην (S. 181, Sp. 1, Z. 32) ändert Lukatos zu ἐσκέφτη (S. 181 Sp. 2, Z. 17) und λυπήθη (S. 181, Sp. 2, Z. 32) und nicht zu den Koineformen ἐσκέφτηκε (S. 181, Sp. 2, Z. 17) und λυπήθηκε (S. 181, Sp. 1, Z. 33), wie Megas es tut. So bleibt die Veränderung begrenzt. Auch ψωματινά (S. 181, Sp. 1, Z. 19) ändert er zu ψεματινά (S. 181, Sp. 2, Z. 19) und nicht zu στα ψέμματα (S. 181, Sp. 2, Z. 19) wie Megas. Λυπηταριά (S. 181, Sp. 1 und 2, Z. 43) behält er bei, wohingegen

ἔρώτηξε. «Βρεμένα ναι
(τὰ παξιμάδια) γιὰ
ξερά;»

«Ξερά» τὸ λ λέει αἱ

5 γυναῖκα.

«Ἔ! τότες ψάλλετε,
παπάδες, ψάλλετε,» λέει
αἱ τεμπέλης τσαὶ σφαλᾶ
τὰ μάτια του.

10 Αἱ γουρσοῦζης

ἐπροτίμησεν νὰ θαφτῆ
ζωντανός, παρὰ νὰ κάμη
τὸν κόπο νὰ μουσκέψη τὰ
παξιμάδια.

ρώτησε: - «Βρεμένα ἴναι τὰ
παξιμάδια, γιὰ
ξερά;»

- «Ξερά, τοῦ λέει, ἡ
γυναῖκα.

«Ἔ τότες, ψάλλετε,
παπάδες, ψάλλετε!» λέει
ὁ τεμπέλης, καὶ σφαλᾶ τὰ
μάτια του.

Ἄ γουρσοῦζης!

Ἐπροτίμησε νὰ θαφτῆ
ζωντανός, παρὰ νὰ κάμη
τὸν κόπο νὰ μουσκέψη τὰ
παξιμάδια.....

Megas einen Nebensatz einfügt, der das Wort umschreibt, weil es in der Schriftkoine nicht existiert (S. 188, Sp. 2, Z. 43). So kann man behaupten, daß Lukatos einen Eingriff zwar mehr im Dialektbereich unternommen hat, jedoch seine Veränderungen nicht so wesentlich wie diejenigen von Megas sind.

Bei der Gruppe der älteren Formen verhält es sich ähnlich. Lukatos ändert manche Wörter so, daß noch eine Beziehung zum ursprünglichen Wort bestehen bleibt. Ἡμέραν (S. 181, Sp. 1, Z. 11) wird zu ἡμέρα (S. 181, Sp. 2, Z. 11), wohingegen Megas μέρα (S. 188, Sp. 2, Z. 11) daraus macht, und πάρουσι (S. 181, Sp. 1, Z. 28) zu πάρουνε (S. 181, Sp. 2, Z. 28) statt πάρουν (S. 188, Sp. 2, Z. 28).

Wegen der Konventionen der Schriftkoine greift Lukatos in 11 Fällen ein, Megas in 14. Die zusätzlichen Veränderungen Megas' betreffen die älteren Aorist-Passiv-Formen, die er im Gegensatz zu Lukatos verändert, sowie umgangssprachliche Formen wie τότες (S. 182, Sp. 1, Z. 5) und διάλογος (S. 181, Sp. 1, Z. 6), die Megas in schriftgerechte Formen umwandelt.

Dialektelemente

<u>Dialektversion</u>	<u>Koineversion (Lukatos)</u>
φορὰν	φορὰ 181,1
γὰ	ἦ 181,,Titel
ἀποῦ	ἀπὸ 181,2
μεάλους	μεγάλους 181,3
Αἰ	Ὅ 181,4
ἀθεόφοος	ἀθεόφοβος 181,4
ἐφοοῦταν	ἐφοβόταν 181,5
τῆ δουλειὰν ὅσο	τῆ δουλειά, ὅσο 181,5
ἔδιες	ἔδινες 181,7
ψωμίν	ψωμί 181,7
νὰ ψοφιάση	νὰ ψοφήση 181,9
Μιὰν ἡμέραν,	Μιὰ ἡμέρα 181,11
ἦταβ βασιλεμένος	ἦταν βασιλεμένος 181,12
νῆλιος	ἥλιος 181,12
τσ	κι' 181,12
εἶχεβ βάλει	εἶχε βάλει 181,13
στόμαν του.	στόμα του 181,14
τον-ι	τόνε 181,16
αἰ	ἦ 181,16
ἐσκέφτην νὰ	ἐσκέφτη νὰ 181,17
ψωματινά.	ψεματινά 181,19

εἶπεμ μέσα	εἶπε μέσα 181,20
ᾧκουδ δουλειά	δώκουν δουλειά 181,21-22
στρώσιν του	στρώση του 181,24
τσαῖ	καὶ 181,24
ἐθάρρεψα	ἐθάρρεψαν 181,26
Στὸ δρόμομ ποῦ	Στὸ δρόμο ποῦ 181,29
πήαινεν	πήγαινε 181,29
ὑναῖκα	γυναῖκα 181,31
εἶδεν τὸμ πεθαμένο	εἶδε τὸν πεθαμένο 181,31-2
ἐλυπήθην	ἐλυπήθη 181,32
εἶπεν ἀποῦ	εἶπε ἀπὸ 181,33
παναθύριν της	παρεθύρι της 181,34
κακόμαρος	κακόμοιρος 181,35
τὴν πείναν του	τὴν πείνα του 181,36
θὰ πέθανεν	θὰ πέθανε 181,36
παξουμάδια	παξιμάδια 181,39
σουντούτσιν του	σεντούκι του 181,41
ἔκουσεν	ᾄκουσε 181,42
ἔνοιξεν	ᾄνοιξε 181,44
ἐρώτηξε	ρώτησε 182,1
τὸλ λέει	τοῦ λέει 182,4
ἐπροτίμησεν νὰ	Ἐπροτίμησε νὰ 182,11

Älterer Sprachzustand

Dialektversion

Koineversion (Lukatos)

θάψουσιν

θάψουν 181,20

πάρουσι

πάrouν 181,28

Konventionen der Schriftkoine

Dialektversion

Koineversion (Lukatos)

ἀ

ἄν 181,8

τον ἔδιες

τοῦ ἔδιες 181,8

ἔς τὸ

στὸ 181,14

με ᾠκουδ

μοῦ δῶκουν 181,21

ἔς τῆ

στῆν 181,23

τὸμ πάρουσι

τὸν πάrouνε 181,28

τὸμ πεθαμμένον

τὸν πεθαμένο 181,31-32

τον-ι στείλω

τοῦ στείλω 181,38

πῶχω

ποῦ ἔχω 181,39

τὸλ λέει

τοῦ λέει 182,4

γουρσοῦζης

γουρσοῦζης 182,20

Syntaktische Veränderungen

Dialektversion

Koineversion (Lukatos)

Είδαν τον

Τὸν εἶδαν 181,22

Stilistische Veränderungen

Dialektversion

Koineversion (Lukatos)

ἐχτὲς

χτὲς 181,37

ἀοὺ μέσα 181,42

τὰ παξιμάδια 182,2

Interpunktion

Dialektversion

Koineversion (Lukatos)

ἐφοοῦταν τῇ δουλειᾶν ὅσο

ἐφοβόταν τῇ δουλειᾷ, ὅσο
181,5

ἃ δὲν τον ἔδιες ἐμποροῦσε

ἃν δὲν τοῦ ἔδιες,
ἐμποροῦσε 181,8-9

τὴν πείνα.

τὴν πείνα... 181,10

Μιὰν ἡμέραν, ἦταβ

Μιὰ ἡμέρα ἦταν 181,11

αἱ νῆλιος τσ'

ὁ ἥλιος, κι' 181,12

γιὰ νεκρὸν τσ'

γιὰ νεκρό, κι' 181,26

νὰ τὸμ πάρουσι.

νὰ τὸν πάρουνε.....
181,28

τὸν πεθαμμένον, τὸν	τὸν πεθαμένο τὸν 181,32
ἐλυπήθη τσ'	ἐλυπήθη, κι' 181,32
«Ἐερά» τὸλ λέει αἰ	«Ἐερά, τοῦ λέει, ἦ 182,4
«Ἔ! τότες ψάλλετε, παπάδες, ψάλλετε,»	«Ἔ τότες, ψάλλετε, 182,6 παπάδες, ψάλλετε!»
λέει αἰ τεμπέλης τσαἰ	182,7
Αἰ γουρσοῦζης	λέει ὁ τεμπέλης, καὶ 182,8
ἐπροτίμησεν	Ἄ γουρσοῦζης! 182,10
παξουμάδια.	Ἐπροτίμησε 182,11
	παξιμάδια..... 182,14